

Μερικοί είναι πιο ίσοι από τους άλλους

Ο "νέος κόσμος" δεν θα διαφέρει μόνο στον οικονομικό τομέα, αλλά και στον κοινωνικό όπου η τεχνολογία θα χρησιμοποιηθεί μεταξύ άλλων ως πέλεκος για τη σμίλευση κοινωνικών χαρακτηριστικών και συνειδήσεων. Πίσω από στόχους όπως "διαμόρφωση κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης για την ιστορική καταγωγή και τον πολιτισμό" (!), θα βιώσουμε την αναγκαιότητα για τη νέα τάξη απόπειρα εξομάλυνσης και ελέγχου των συνειδήσεων. Οι ευαισθησίες της λεγόμενης "κοινής γνώμης" θα ρυθμίζονται κατά περίπτωση, ακόμη και αν φαίνεται "φυσική" η χρήση πολλών διαφορετικών μέτρων και σταθμών.

Σχετικά φαινόμενα υπάρχουν αρκετά, αρκεί δε για τον εντοπισμό τους η απλή συνδυαστική μελέτη γεγονότων που τα media, επιτελώντας τους όποιους στόχους τους, φέρουν ως "πληροφορία". Το πιο χτυπητό σημείο από την πρόσφατη ειδησεογραφία ήταν το λεγόμενο "σέριαλ των Αμερικανικών εκλογών". Υπάρχουν αρκετές πλευρές του θέματος που μπορεί κανείς να δει, περισσότερη όμως εντύπωση προκαλεί η "διαφορετική ρύθμιση" της ευαισθησίας της παγκόσμιας κοινής γνώμης σχετικά με τις λεγόμενες δημοκρατικές διαδικασίες στις ΗΠΑ και αλλού.

Δεν αναφερόμαστε μόνο στο ερώτημα "αν μια χώρα 250 εκατομμυρίων μπορεί να κυβερνάται από κάποιους στην εκλογή των οποίων συμμετείχαν οι μισοί και τελικά την κατάφεραν με διαφορά εκατοντάδων ψήφων". Η ενσκόληση με αυτό θα κατέληγε σε φιλοσοφική (και άρα ακίνδυνη) συζήτηση περί δημοκρατίας, ελευθερίας (συμπεριλαμβανομένης και της ελευθερίας να μην ψηφίζει κανείς) και άλλα συναφή, που το πολύ-πολύ να κατέληγαν στη διαπίστωση ότι "ίσως η δημοκρατία να έχει αδυναμίες, αλλά είναι το καλύτερο πολιτειακό σύστημα που ο άνθρωπος έχει καταφέρει να σκεφτεί". Ούτε είμαστε σε θέση να αποφανθούμε για τις πολιτειακές, ομοσπονδιακές, συνταγματικές και λοιπές νομικές διαστάσεις του θέματος, τις οποίες οι ανά την ιστορία νομικοί έχουν επιμελώς

φροντίσει να περιπλέξουν, υπηρετώντας το δίκαιο της Εξουσίας και όχι την εξουσία του Δικαίου.

Θα αρκεστούμε στη διατύπωση ενός ερωτήματος, έχοντας πρώτα περιγράψει τα γεγονότα χωρίς να κάνουμε χρήση του ονόματος της χώρας των συμβάντων. Λοιπόν: "Σε μια χώρα Χ όπου γίνονται εκλογές με αποχή της τάξης του 50%, αμφισβητείται το αποτέλεσμα σε μια επαρχία. Το αποτέλεσμα αυτό είναι τελικά καθοριστικό για την έκβαση των εκλογών, η δε επαρχία διοικείται από άτομο σχετιζόμενο με έναν εκ των υποψηφίων. Επίσης, υπάρχουν ψήφοι μειονοτήτων, ταχυδρομικοί ψήφοι, ακατανόητα ψηφοδέλτια και άλλα συναφή φαινόμενα. Η υπόθεση καταλήγει στα δικαστήρια, τα οποία καλούνται να εφαρμόσουν το σύνταγμα και τους νόμους της χώρας Χ".

Όπως μας έχουν συνηθίσει τελευταία οι ιδιαίτερα ευαίσθητες κυβερνήσεις του πλανήτη (όχι μόνο οι ΗΠΑ, αλλά και ο κύριος εργατικός, καθώς και οι γόνοι των γερμανών του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου) θα αναμέναμε μια άμεση κινητοποίηση της "διεθνούς κοινότητας" για να "διασφαλιστεί η δημοκρατία στη χώρα Χ". Αν μάλιστα, κάποιος από τους αντιδίκους διεκδικητές κατήγγειλε τον άλλον ή τη διαδικασία, χρησιμοποιώντας φρασεολογία με όρους όπως "ανθρώπινα δικαιώματα", "παραπλάνηση", "παραποίηση" κλπ, τότε η διεθνής κοινότητα, "αγανακτισμένη" από την κατάσταση, θα "επενέβαινε". Αν θέσουμε όπου Χ τη γειτονική Γιουγκοσλαβία, έχουμε το σενάριο να επαληθεύεται, με τα γνωστά επακόλουθα.

Όμως, οι ευαισθησίες ρυθμίζονται με γνώμονα όχι μόνο τα γεγονότα, αλλά και το σε ποιον συμβαίνουν. Και οι ΗΠΑ δεν είναι Γιουγκοσλαβία αλλά ο "καλός" της εποχής. Όλοι είναι "ίσοι απέναντι στο δίκαιο", αλλά μερικοί είναι "πιο ίσοι από τους άλλους". Καθότι, άλλο πράγμα να παίζονται οι εκλογές για 300 ψήφους στις ΗΠΑ και άλλο στη Γιουγκοσλαβία που (ω, τι αναχρονιστικό!) δεν αντιλαμβάνεται την παγκοσμιοποίηση και το e-zein. Στις ΗΠΑ, βλέπετε, "δεν μας παίρνει" να αμφισβητήσουμε τις ταχυδρομικές ψήφους, ενώ αλλού, αν ο χρισμένος μιλήσει για "νοθεία" τρέχουμε να "υπερασπίσουμε τη δημοκρατία".

Οπότε, τηρούμε πανευρωπαϊκή σιωπή αδύναμης ιχθύος, η δε Κοινωνία της ευρωπαϊκής Πληροφορίας καθόλου δεν πληροφορείται τα πράγματα από την οπτική γωνία που θα τα πληροφορείτο αν δεν επρόκειτο για τη Μητρόπολη και τρέχει να αγοράσει συστήματα για να μπει επιτέλους στο Internet και να κάνει e-commerce "B2B2C". Το ερώτημα: Δεν είναι υπέροχος ο νέος κόσμος;